

πατέλην, ἐπανῆλθεν ἀγριών γως εἰς τὴν θέσιν του. Μάλις δὲ ἐπέμη, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς σάλαγγος του, καὶ τὰ πολεμικὰ ἄστυκτα ἔγραψεν Θορυβρῶδεστερα, αἱ κινήσεις ἐγένοντο ταχύτεραι, καὶ σύμπαντες οἱ πολεμισταὶ προπλαστεν κατὰ γραμμήν. Ἐκεῖνος δὲ, οὗτοις ὁ ὁφθαλμός ἐλκυμποκύπει ὡς μέλας ἀδύτυξε, διέδη ἐκ νέου ἀπειλητικὸς παρὰ τὸν ξένον τοῦ καὶ στρυγμούς κατὰ τῆς ὅπισθεν ράλαγγος, ἥτις, προποιούμενη τρόμον μέγχην ἔνεκ τῆς δυνάμεως καὶ τῆς ἴσχυος τοῦ αὐτοκράτορος τῶν Κάρηων, ἐτρέπη ἀτίκτως, ὅλλα μετὰ μικρὸν ὃ κύκλος ἐτρυμματίσθη ὡς καὶ πρότερον· οἱ πολεμισταὶ δύως ἵσταντο σὺν πυλοῖ, ἀκίντωι καὶ στρατόμενοι· ἕκατη τῶν μεγάλων ἀσπίδων. Αἴρυντες ἀσρακτὰ γλυκύτατα τρυγηταν ἐκτὸς τοῦ κύκλου, καὶ διαρρήγησάντος τοῦ ἐξ ἀνθρώπων τείγους, εἰδούσεν τὸ γαστικὸν τοῦ σουλτάνου,

·Καὶ πρῶτον μὲν ἡργούντο γυναικες εἰκόσι, φέρουσαι εἰδης μάλιστος; ἐποθήτος ἡμικλείστου ἔμπροσθεν καὶ τυλιγτομένης περὶ τὰ ισγία περιδέραια ἐξ ὑάλων κατεπάλυτον τὸ στήθο, τὴν δέργην καὶ τοὺς βραχίονας αἵτην· τὸν κεφαλοδέσμονα τῶν θησαν ἐρυθρῷ, καὶ ἕως ἐκατέρων τῶν ὀτίων ἀνυψώτο ἐπιγκρήτως διέσυη πτερῶν. Ἐπειταὶ δὲ παρηκολούθοιν νέσους αἱρέντων σειρᾶς δύο, μόνον ἐνδυμάτῳ φερούσαν ζώνην στενήν ὃσον καὶ ἡ τῆς Αρραβόντος. Πέπτοι δὲ αἵτην ἐτελάντευον τὰς γεῖρας, καὶ ἐρρύθμικον τὸ μέτρον διέτην ποδὸς, καὶ προτήργοντο μετὰ μεγάλωπρεπούς βραδύτητος. Αρροῦ δὲ ἐκπλλον ἐπὶ τινας γρόνων διηρέθησαν κατὰ τετρακτύας, καὶ διέτρεξαν οὕτω τὸν κύκλον ἔτωθεν, διάρρηκτος πρήματα ποιοῦσσαι. Συνελθοῦσαι δέ ἐπὶ τέλοντας, ἀνεγέρθησαν ἐν ψελμοῖς καὶ ὅμηνοις, διαβάσας διὰ τοὺς ἀνοιχθέντος εὐσεβήστερος πρόαιτῶν κύκλου.

Ο δὲ Πάνδας, προστάξας νὰ διεκθηῇ ἀπειρον
ποσότης Κύθην πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ τὰ ἐκ-
λεκτότερα τῶν σωμάτων, ἔκαθητεν ὡς καὶ πόλιν εἰ-
τὸ θρανίον του, καὶ περιέμενε νὰ φέρωσιν οἱ νέα
ἐνώπιον του ταῦρον ἐκλεκτὸν ἐκ τῶν τῆς Βατιλικῆς
ἀγέλης. Ο ταῦρος οὗτος σφιχόμενος, ἔμελλε νὰ διε-
νεμηθῇ πρὸς ἕτε γιλιάδης πολεμιστῶν. Μόλις σφι-
έναι μία δυνατή (τ) ἐπιτενέλλεται· ἀλλὰ τὸ ἔθος
ἡτο ἀρχισίν, καὶ οἱ Κάρροι ἀγχιπᾶσι νὰ ἐμπέγωσται
εἰς τὰς παραβόσεις.

Ἐπειδὴ δέ τις ὁ ταῦρος, ὡς μὴ ἀγγαπῶν ἐπίσχει τὸ
ἀργεῖα οὐδὲ μητρά, ἐκμενεῖται κατέβηλε καὶ τὸ παιδίλιον νό^τ
καταβήσκεται, ὅτι πλεῖστους μητέρων, εἰητοῦθη παρὰ τοῖς
βασιλέως ἡ ἄδεια νὰ φονευθῇ ὅπου εἰρίσκετο. Ἀλλα
οὗτος, ἀγνωκτήσας διέτι δὲν κατενίκεσαν τοσούτη^τ
μικρὸν δυτικολίχν, ἀπεκρίθη λακωνικῶς· «Φέρεται
τον!» Καὶ αὐτῶν οἱ νέοι περικυκλώσαντες τὸ
ζῷον γεννηκίως πελκεῖσθν, ἐξόρμισαν αὐτὸν σύροντες πρὸ^τ
τὸν μαντράρχην· οὗτος δὲ ἀνέκραξε· «Σφάξατέ τον!^τ
Ἐν δὲ περὶ δε τὸ θυλλεῖν ἐπομέγη ὁ ταῦρος καὶ κατα-
μελισθεῖς διενεμήθη πρὸς τοὺς πολεμιστές.

Διγνωστες οι Κάροι ήταν ο προκάτους του Πάν

δα Διονυσίου, εἶχε ποτε διώρεις ὅμως οὐ πρόστασην τοῦ θεοῦ μηδέποτε ἔλεος. Ἐπειδὴ δὲ τὸ ισχυρόν τοῦτο θηρίου κατεπάτει καὶ ἐξεργανθόντες διὰ τῆς προΐστασθαις του τούς πλησιάζοντας, οὐ μάντρος αὐτοκράτωρ ἐξεπάνη πλέον τοῦ ἐλέφαντος. Τότε εἰ πολεμισταὶ σώματος αὐτῶν κατά τοὺς ζῶντας κολοτοῦν καὶ ἀρπάζοντες αὐτὸν ἀπὸ τῆς οὐρᾶς, τῶν φτειρῶν, τῆς προΐστασθαις καὶ τῶν ποδῶν, τὸν ἐσυραντὸν θεού μάντροι τοῦ Βασιλείου θεόντου π.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς πελετῆς ἔρευνήσας ὁ Δελεγόργης τί ἐστιν οὐκέτι πάντα πολέμων ἐκεῖνας ἐπιδείξεις. ἔμενθεν δὲ τὸ ἐγένοντο κατ' ἔθιμοταξίαν διπλῶς δειγμάτῃ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἴσχυς τοῦ βασιλέως, κυρίου δινος καὶ τῆς Λαῆς τοῦ λευκοῦ ως καὶ τῆς τῶν μαζύρων. Κατὰ τὴν ακροπηγὴν ἔθιμοταξίαν δέξιος ἐπερπετεῖ ὁ διοικούσης τὴν ὑπεροχὴν τοῦ Κέρφουρος ἡγεμονος φεύγων δρομαῖος. Ἐπειδὴ δημιος ὁ Πάνδας ἐνόρθεν δὲ τὸ διελεγόργης ἄγνοει τὴν τάξιν ταύτην, δὲν τὸν ἀταμάσθητε.

Καὶ δικαίως δὲν θέλεσπε τὴν ὥραν ὁ ἡμέτερος λευ-
κὸς ν' ἀπογχυρετίσῃ τὸν βασιλέα καὶ τοὺς περὶ αὐ-
τῶν· ἀλλὰ τις εἰδένεται διπώς θέλει ἐκ τῆς φωλεᾶς
τοῦ λέοντος; Εἶπον ὁ Πάνδας δὲ: Ἐνεκκ τοῦ κακοῦ
κατέρρεε ὁ χορός δὲν ἔτελέπθη μετά τῆς διενύσις
λαζιπρεθτήτος, ἤνάγκασεν αὐτὸν νὰ μείνῃ καὶ τὴν
ἔπιονσαν.

Ἐπῶν ἀέκων ὑπήκοουσεν ὁ Γάλλος, προσθεὶς μάλιστα ὅτι ἐλογίζετο εύτυχής διὰ τὴν παράτασιν τελτεῖν.

“Εργασσαν δὲ καὶ αὐτοίς οἱ γηραιοὶ μακρόν μετὰ τὸ μεσονύκτιον, φεγγοβολούντων πολλῶν πυρῶν ἐκ ξύλων ἥπτενται. Τὰ δέπουτα, ἢ κλεψυγή τῶν δηλῶν καὶ τῶν βημάτων ὁ κρήτης ἀντέχειν μακράν; Θύελλα, καὶ τὰ ἄκητικα εὔμενα μαύρα ἔκεινα σώματα. φιετέρους δὲ τῶν φλοιογῶν, ἐφαίνοντο μᾶλλον διάβολοι ἢ δινήσκοποι. ‘Ω; καὶ τὴν προτερεῖαν, ὅλοκληρος ἔκεινη ἡ γῆ μάρτυρας κατηγαλώθη ἐν γηραιεῖς καὶ πηδήμασι.

Τὸ ἔσπερος καταπεπονημένος ὑπὸ τῆς ἀγωγοπνίας δι-
λελεγόργ, ἐμήνυτο τῷ Πάνδᾳ δὲ ἐτάπει νὰ ἀνα-
γωρήσῃ τὴν ἐπιούσαν. Ὁ δὲ Κάρρος, μόλις ἐνδιέψε-
εις τὴν εἰδησιν, ἐδωρήσατο τῷ λευκῷ ὄδόντας δύο
εἰλέφαντος ὑπεριλαγύθεις.

Σκιαρτῶν ὑπὸ γυαρᾶς ἀνεγέρησεν ὁ Γάλλος τὴν
12 Δεκεμβρίου, καὶ δύο ἔμφυγεν εἰς τὴν καλύβην
του ἐδόξασε τὸν Θεὸν ὡς τὸν ἀπολωλών, ὅπερι ἀνεῦρε
τὸν αἴκον τὴν πατρίδα καὶ μάλιστα τὴν ἀλευθερίαν
κύπεο.

ПОІНКЕІ.

Δ. ΣΟΛΟΜΟΥ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΑΣΜΑΤΑ (α)

— 0 —

ТО КЛАСКАІРІ.

— 66 —
ἢ ἀροτέας μᾶς ἔχειν
κύθην τὰ ὠμαῖα της δῆρα.

(*) "Ἐκ τοῦ Θεοῦ" αὐτὸς λέγουσι στίλεσσον οἱ Ἀθηναῖοι τὴν βίβλον τοῦ Ιησοῦ. Λέγει ὁραῖον καὶ ἀνηγγειοτάτων, ἡξια γὰρ ὑπερανθερῆ εἰς τὰ λεξίστα.

(α) "Επιτίλησαν πάρα τοῦ σικεστέτου τῆλου τοῦ παικτοῦ Κ. Α. Στράνη, διὰ τοῦ ιψού "Ευεξία Κ. Σπυρ. Βαλανόπουλος.

*Kai προβαίνει ἀσταχοφόρα
Τοῦ καλοκαιριοῦ ἡ αὐγή.*

*Kai ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸν ἥλιον
Τόσον τοῦ ἄμμου ἡ λαῆρα αἰκῆνε,
Ποῦ εἰς τὴν φάρβαρη Κυρήνη
Μόλις εἴραι ἡ λαῆρα αὐτῇ.*

*Τώρα πλέον τὸ γλυκοχάραγμα
Π δροσιὰ δὲ συντροφεῖται,
Χόρτος οὗτος ἀγθηθεραπεύει
Μήτρις μίλια σταλαγματιά.*

*Πλέον δὲ σέργει δὲ ρίνας τὸ φεῦμα
Εἰς τὴν γῆν δύον διέψαει,
Καὶ σκασμένη ἀραζητάει
Τὰ καρπόφρορα νερά.*

*Τὴν φαγὴν κυττάζει δὲ ἥλιος
Ἀποσχωμένη χλωμασμένη,
Ποῦ εἶδε δὲ Μάϊς ξαραρευμένη
Εἰς τὰ φύλλα εἰς τὴν μορφήν.*

*Kai εἰς τὴν γῆν τὴν μητρικὴν τῆς
Σκιά ὅλην δὲ ἀφίνει,
Μήτρες σκιὰ τοῦ ρίνακος δίνει
Ποῦ τῆς ἔδους τροφή.*

**Ιδρωμένος στήθια πρόσωπο
Πάρω ἔκει στὰ θερισμένα
Μὲ τὰ μέλη εξαπλωμένα
Νὰ, κοιμᾶται δὲ θεριστής.*

*Παῖει, καὶ τὸν ἑδρωτες ποῦ τρέχουν
Ἄπὸ πάρω τον γυριμένη
Ἡ βοσκοῦλα ἐρωτεμένη
Τοῦ σφουγγάρει παρευθέει.*

*Κελετεῖται στὴν γῆν τὴν ἀκαρπον
Τὸ σκυλλί καὶ ἀδυραμένει,
Καὶ ποτέ τον δὲ γανγῆς
Στὸν αὐθέντητον κορτά.*

*Ἄλλα τὸ ἑηρὸν λαρύγγη
Πολεμάει τὰ ξαρασάρη
Πέργει αἴριδες καὶ εὐγάρει
Λαχανιάσματα συχρά.*

*Καὶ δὲ ταῦρος ποῦ ποιμένες
Νόμφεις τοῦ "χαρεῖ καμάρη
Μὲ τὸ κέρατο ἀρτιβάρει
Εἰς τὰ δέρηδη δυνατά.*

*Τώρα ἀργὸς κοιτάσι μονηγγρίζει
Στοῦ αὐλακιοῦ τὴν πρασινάδα,
Καὶ μὲ μοθηγγρισμα ἡ γυλάδα
Ἀποχρύται ἐρωτικά.*

*Tὰ πετούμενα ἡσυχάζουν
Μελῳδίαις δὲ τὸ ἀσηκόρει
Τὸ γλυκύφωρο τὸ ἀηδόνι,
Ἄλλος ὁ τελείωνας λαλεῖ.*

*Kai τὰ ἐρδέματα τὰ νέα
Δειχνούν τὰ παλιὰ τὰ φίδια,
Διπλωμένα εἰς τὰ φραξίδια
Πρὸς τὸν ἥλιον ἐχούν στολή.*

*Τῆς ἡμέρας τῆς μακρίας
Εἰς τὴν καῦσα ὡς καὶ τὰ μαῖρα,
Καὶ τὰ ψάρια ἀπὸ τὴν λαῆρα
Ἐχούν κύματα λεστά.*

*Kai ἀπὸ τὸ ἄντρα τοὺς δὲ βραίροντα
Μὲς τὸ πέλαγος τὰ τρέχοντα,
Ἄλλοι οὐχία σταῖς πέτραις ἐχούν,
Καὶ εἰς τὰ φύκια τὰ πικρά.*

—ooo—

Η ΑΝΟΙΞΙΣ.

**Απ' τὴν ἀροιξὶ ποῦ ἐγέρισε
Οὐραρός καὶ γῆς εὐφράτη,
Μὲ τὸ χύρτο καὶ μὲ τὸ ἄρθη
Παιᾶται δὲ ζέφυρος τερπνά.*

(*) . . . . .
*Kai τὸ χύρτο πρασινᾶται,
Μόριστης ἐμένα δὲ γυρίζει
Τῆς καρδιᾶς ἡ σιγαλιά.*

**Ηλιον ἀετίρα καθαρώτατη
Τοῦ βουροῦ τὰ χιώτια λύνει,
Ποῦ τὸ νέο τον ζεφυτρόνει
Πράσιντης ἐρδυμα λαμπρό.*

*Tὸ σιγδ τὸ κυραγάκι
Εἰς τὰς ἀκρες τον γλοιούται,
Καὶ τὸ ἀνθεοροσοστολῆται
Μὲ τὸ ἀκοίμητα νερά.*

*Tὸ λεχυρδ τὸ δέρηδο ποῦ ἰδαρε
Σταθερό καιροὶ καὶ χρόνοι,
Τὰ κλωτάρια ξελαγρότει
Ἄπὸ τὰ χιώτια τὰ δεκτηρά.*

*Παντοῦ ιδοὺ ξυπνοῦται καὶ τρέμουν
*Αρθια χίλια ἀπὸ τὸ χῶμα,
Ποῦ εἴναι ἀπειρότατα εἰς τὸ χρῶμα
Απ' τὸ ἀλέτρια τὰ σκληρά.

*Nὰ, τὸ χειλιδόνι ἐγέρισε
Ποῦ τὸ πέλαγος περιάται,
Καὶ ἐδὼ πάλι οικοδομάται
Τὴν γλυκιά τον τὴν φωλιά.*

(*) Διάπιν δε πρῶτος ατίχεος.

Κ' εἶναι ποῦ μὲ τὴν πτερούγα
Τρέχει ὁ γλυπτὸς καὶ λάμψει,
Πρωστὴ καυρία δὲν κάμπει
Εἰς ὅποιον τὸ κυρηγγόν.

Η βοσκοῦ λα ἴρωτεισένη,
Πάντες τὸ φεῦγαν γὰρ κοιτάξῃ,
Διὰ τὸ βάλη ὥραλα σὲ τάξι,
Τὰ ξανθὰ τῆς τὰ μαλαί.

Νὺν βοσκοῦρ 'γραιούρ τὰ πρόβατα,
Τόρα πλιορ δὲν μετάσκοντες ἀλλοι,
'Η ψαρίδες στὸ ἀκρογιάλι,
'Η διαβάτες στὴν οίκια.

'Ως καὶ ὁ ράτης ὁ γυμνότατος
Σ' τὴν πατρίδα του ἐσνάραχθη,
Διατί δὲ μαῦρος ἵσταται χθόνη
Ἄπλοντος θαλασσιά.

Βλέπωτας στὴν τὸ κῆρα
Ἄνει τὸ πλιορ καὶ δὲν γοβάται,
Καὶ οὐδὲ πλιορ ξαραθμάται
Πῶς ἐφούσκωσε γρικτά.

Α Δ Δ Ο.

Πλιορ δὲν ἔρχομαι εἰς τὸ βρέφος,
'Ωραιότερες γεμάτο,
Σὰρ τραπτάρνηλο δροσάτο
'Όπον ἀροτύει αὔγεριό.

'Ογι πλιορ δὲν θέλω τὰ 'λθω,
Οὐτε ἀρ ξεαφρα ἀρχιτίση
Λεπτούρα τὰ τραγονδήση
Τὴν βοσκοῦ λα εἰς τὸ βουνό.

Οὔτε ἄρ ψάλλωτας, τὸ ίδοντε
Τὸν πατέρα του τὰ δεῖξη,
Καὶ τὰ δάκρυα τὰ σπρουγγίξῃ
Μὲ τὸ χέρι τὸ μικρό.

Μέρος ἄρ τὸ πάρη ἡ Μοῖρα
Καὶ στεγέψῃ ἐμὲ τὰ κλίρω,
Τότες ἔρχομαι καὶ δίτρω
Ἐρα γιλημα κ' ἔγώ.

Α Δ Δ Ο.

'Ωσὰρ γλυκύπτος
Ἀροσάτο ἀεράκι
Μίσα σὲ ἀγθύτοπο
Κεῦδ τὸ παιδάκι
Τὴν μοτερηνήνγαλε
Ἀγαλτοῦ.

Καὶ οὐ γυναῖλα του
Εἰς τὸν αέρα
Γλύπτορα ἀρέβαιρε
Ἔρος τὸν αιθίρα

Σὰρ λιαροτρίποντη
Σπίθα μικρή.

"Ολα τὴν κράτη
"Ολα τὸν ἀστέρια
Καὶ ἐκείνη ἑκάπλωται
Διελή τὰ χέρια
Διατὶ δὲν ηξερε
Σὲ πᾶσαν τὰ μπῆ.

Ἄλλα τὰ τον ἔδοσε
"Ει α ἀγγελάκι
Τὸ φιλι ἀθάρατο
'Στὸ μαγονλάκι,
Ποῦ ξάφρον ἑκέλαμψε
Σὰρ τὴν αὐγή.

Α Δ Δ Ο.

Καὶ μία βιτκούλη 'στὸ βουνό, ποῦ κάθεται εἰς κλιζόν,
Καὶ τὰ παράπονα ἢ οπολέκη γλυκά τὰ ματαλίδι.
'Ρέτι; μοῦ ἀπέβαντι βετσλός, καὶ τίσσωρει εἰς τὸν δόλο
Μοῦ τὸν ἀπέβαντι τίσσωρει 'στὸν Μετερόν του δρόμο.
Βραχυόρωντας ὁ καλόγητος ἀνάδειν τὰ χείλα,
Τοῦ νεκροκράντου ουχὶα ἕττοντας τὰ ξύλα!
Θυμοῦμακι 'ποῦ ἰκανόμακτε ἀντέμια εἶτε αὐτὴ βενέτη:
Ποῖος ἀπὸ μᾶς ἀλέγειμε, περιστέρα θύξινη;
Καὶ λέγωντας ποῖος ἀπὸ μᾶς παρνάτερο θύξινη,
"φθός κατ'" Ιησοῦ; Ιδούτοι φρικτὸ τὸ κυπερόι.
Τίτε; ὁ ἀγαπητόνεας μου ἐπέντεκε ἀπτὰ στήθη,
Καὶ τοῦ "πτι τί ἔχεις στὴν καρδιά; κ"έκεις δὲ μ' ἀποκρίθη;
Διστυχισμένη συμφορά ποῦ τὸ χτενόματο ἀνέπη
Τῆς ψύστης μου τῆς τρυφερῆς ἀγλήτηρα ἀμαρτίνω!
"Ο δάνατε, λυπήσου με, λυπήσου με καὶ φίσοι,
"Εν ἀναστέναγμα γλυκό μεσῆ φάνεται πῶς θάσοι!
Μοῦ "πανε πῶς μετάνυκτα εἰ βάνονε 'στὸ μυῆμα,
Καὶ τοῦ ἀδόστα τὸ φύγει μου γιὰ τὸ στερνό σου ἴδεινα.
Φωνάζω, σκούζω δυνατά 'στὸν τάρτον σου γυρμένη,
Μὴ δὲν ἀσύνε ταῖς φωναῖς 'στὸν τάρο σι πεθακίνοις.
Καῖνος ποῦ θά με θέψουντας ἀκόμη ἂν μ' ἀγαποῦνε,
"Λε βάλουτε τὰ χίρια μάς νεκρά ν' ἀγκαλικούτων.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

—ooo—

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΤΙΝΑ ΣΦΛΑΜΑΤΑ παριστρέψανταί τοι περι
Στήματα: Επιγραφή: ἄρθρον τὸ ίν τῷ 183 φυλλαδίῳ.

Σελ. 333, στήλ. 1, στίχ. 1 ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΩΝ
γρ. ΕΚΔΕΔΟΜΕΝΩΝ. Σελ. 334, στήλ. 1, στίχ. 8
ΠΡΥΝΕΙΟΝ γρ. ΠΡΥΤΑΝΕΙΟΝ. Στίχ. 19 Συκεύ-
στον γρ. Συκεύστον. Σελ. 335, στήλ. 2, στίχ. 11,
εἰς ἀγωγὴν, γρ. εισαγωγὴν. Σελ. 336, στήλ. 2 στίχ.
23. Σιγείων γρ. Σιγείων. Σελ. 337, στήλ. 1, στίχ. 3,
τοὺς Τηλίους γρ. τὰς Τηλίους. Σελ. 338, στήλ. 1,
στίχ. 1, γυψέλη γρ. γυψέλην. Σελ. 339, στήλ. 1,
στίχ. 31, τὸ κατά τοῦ γρ. τὸ τοῦ.